

מסכת כלאים

פרק ז'

א. המבריך את הגפן בארץ, אם אין עפר על גבה שלשה טפחים, לא יביא זרע עליה, אפילו הבריכה בקלעת או בסילון. הבריכה בסלע, אף על פי שאין עפר על גבה אלא שלוש אצבעות, מفتر להביא זרע עליה. הארכבה שבגפן, אין מודדין לה אלא מן העקר השנין:

ב. המבריך שלוש גפנים ועקריהם נראים, רבי אליעזר בר צדוק אומר, אם יש בינויהם מארבע אמות ועד שמנה, הרי אלו מצטרפות. ואם לאו, איןן מצטרפות. גפן שיבשה, אסורה ואינה מקדש. רבי מאיר אומר, אף אמר גפן אסור ואיןו מקדש. רבי אליעזר בר צדוק אומר ממשו, אף על גבי הגפן אסור ואיןו מקדש:

ג. אלו אסריין ולא מקדשין. מותר קרבנו הכרים, מותר מהול הכרים, מותר פסקי ערים, מותר אפיקירות. אבל מהת הגפן, ועובדת הגפן, וארבע אמות שבכרים, הרי אלו מתקדשות:

ד. הַמְסִכָּה אֶת גְּפָנוֹ עַל גַּבֵּי תְּבוֹאתוֹ שֶׁל חֲבָרוֹ, הֲרֵי זֶה קָדוֹשׁ, וְחַיּוֹ
בְּאַחֲרִיוֹתּוֹ. רַبִּי יוֹסֵי וַרְבִּי שְׁמֻעוֹן אָמְרִים, אֵין אָדָם מַקְדֵּשׁ ذָבֵר
שֶׁאִינוֹ שֶׁלֽוּ:

ה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מַעֲשָׂה בַּאֲחָد שֶׁזְרֻעָה אֶת כְּרָמוֹ בְּשִׁבְיעִית, וּבָא
מַעֲשָׂה לְפָנֵי רַבִּי עֲקִיבָּא, וְאָמַר, אֵין אָדָם מַקְדֵּשׁ ذָבֵר שֶׁאִינוֹ שֶׁלֽוּ:

ו. הָאָגָּס שֶׁזְרֻעָה אֶת הַכֶּרֶם וַיֵּצֵא מַלְפָנָיו, קֹוֶצָּרָו אֲפָלוּ בְּמַוְעֵד. עַד
כֹּהֵה הוּא נוֹתֵן לְפֹועֲלִים, עַד שְׁלִישׁ. יִתְרַכְּאוּן, קֹוֶצָּר כְּדָרְכּוֹ וְהַזְּלָקָה
אֲפָלוּ לְאַחֲרֵי הַמַּוְעֵד. מַאיִמְתִּי הוּא נִקְרָא אָגָּס, מַשְׁיְשָׁקָעָ:

ז. קָרוֹחַ שְׁעַלְעָלה אֶת הַגְּפִנִּים עַל גַּבֵּי תְּבוֹאהָ, יַגְדֵּר מִיד. אִם אַרְעָוָ
אָגָּס, מַטָּר. תְּבוֹאתוֹ שְׁהִינְתָּה נוֹטָה מִתְּחַת הַגְּפִן, וְכֹנֶה בִּירָק, מַחְזִיר
וְאִינוֹ מַקְדֵּשׁ. מַאיִמְתִּי תְּבוֹאהָ מִתְּחַדְּשָׁת, מִשְׁתְּפִשְׁרִישׁ. וְעַנְבִּים,
מַשְׁיְעָשָׂו כְּפֹול הַלְּבָן. תְּבוֹאהָ שְׁיִבְשָׁה כָּל אַרְכָּה, וְעַנְבִּים שֶׁבְּשָׁלוּ כָּל
אַרְכָּה, אֵין מִתְּחַדְּשָׁותָ:

ח. עַצִּיזָן נִקְוָב מַקְדֵּשׁ בְּכֶרֶם, וְשֶׁאִינוֹ נִקְוָב אִינוֹ מַקְדֵּשׁ. וַרְבִּי
שְׁמֻעוֹן אָמֵר, זֶה וְזֶה אָסְרִין וְלֹא מַקְדְּשִׁין. הַמְעַבֵּר עַצִּיזָן נִקְוָב
בְּכֶרֶם, אִם הָוָסִיף בְּמַמְתִּים, אָסּוּר:

